

parja skozi slamnato streho v hišo, v kateri prebivata sestra 62 letna Marija in 60 letna Ivana Bregar v vasi Brinje pri Beričevem na Kranjskem. Tolovaja so na pomoč kričeči ženski ukrotila z grožnjo s smrtjo in sta jima prestrašeni ženski izročili 600 din, katere sta hranili na peč. Orožnikom iz Dola pri Ljubljani je sedaj uspelo, da so zaprl 25 letnega kovaškega pomočnika Ivana Hromca in ključavničarskega pomočnika Leopolda Omejca iz okolice št. Vida nad Ljubljano. Prijeti Hromec je zločin priznal.

Veliki sleparji imajo srečo. Zagrebško mestno elektrarno je osleparil za 800.000 din in pobeg-

nil inženier Marcel Srkulj. Slepar je sin bivšega zagrebškega župana in ministra Stefana Srkulja. Mladega Srkulja je že imela mariborska policija zaprtega, ker se je sumljivo obnašal, ko je hotel po poneverbi pobegniti preko naše severne meje v Nemčijo. Mariborska policija je vprašala zagrebško, ali je od nje prijeti res sin bivšega župana v Zagrebu. Ko je prejela potrdilo, da je navedba aretirane resnična, ga je izpustila. Komaj je bil na svobodi, je že priromala iz Zagreba v Maribor tiralica za izpuščenim, ki pa je bil tedaj na posrečenem pobegu preko južnih krajev naše države v Albanijo.

dokazal moč ter uspeh nemške propagande. Nemški Tirolci so bili skrajno odločni, da ostanejo, kjer že bivajo toliko stoletij. Rajhovski agitatorji pa so pregovorili te dobre katoličane, naj le glasujejo za Nemčijo, ker bo preselitev le začasnega značaja in bo služila pozneje kot opora za dokaz, da je južna Tirolska res nemška in bo Nemčija zahtevala vrnitev tega ozemlja vsemogočnemu rajhu.

**Maršal Göring najvišja osebnost na področju vojnega gospodarstva.** Nemški maršal Göring je prevzel 4. januarja upravo vsega vojnega gospodarstva, da bo Nemčija zamogla čim uspešneje klubovati angleški zapor.

**Komunistični brezbožniki in nacionalistični pogani se dobro razumejo.** V Moskvi je imel, kakor poroča angleški list »The Tablet«, nemški komunist Valter Troppau govor, v katerem je rekel: »Nemški novopogani so prav tako brezbožni kakor so vjeti; oboji smatrajo krščanstvo kot svojega sovražnika, dokler ni zlomljen ves njegov vpliv.« Drug voditelj brezbožniškega gibanja, Mucharsnik, pa je rekel v Kijevu: »Nemški novopogani bojujejo isti boj kot mi, samo znaka sta različna: njihov znak je kljukasti križ, naš pa kladivo in srp. Je sicer nekaj razlik, toda mi smo radi pripravljeni stopiti z njimi v stike, da skupno pobijamo cerkve. Stalin se je zedinil s Hitlerjem. Zakaj ne bi Jaroslavski (vodja ruskega brezbožništva) sledil temu zgledu ter se sporazumel z Rosenbergom (narodno-socialističnim kulturnim voditeljem)?«

**Pust namesto Božiča.** Komunistični brezbožniki so v Rusiji božične praznike že davno odpravili. Isto bi radi dosegli tudi v vzhodni Poljski, ki so jo zasedli na podlagi pogodbe z Nemčijo. Ob zadnjih božičnih praznikih so brezbožniške organizacije priredile po mestih in vaseh katoliške Poljske pravo vojno zoper krščansko praznovanje Božiča. Brezbožniški agitatorji so se razlezli med preproste ljudi, da bi jih z obljubami in grožnjami odvrnili od krščanskega božičnega praznovanja. Na sveto božično noč so priredili nastope pustnih šem, h katerim so silili otroke državnih šol. Te nastope so obnovili dan pred pravo slavnim Božičem. Uloge pustnih šem zares najbolj pristojajo brezbožniškim bolj-

## Od potresa in povodnji strahovito udarjena Turčija

Zadnjič smo poročali o strašni potresni nesreči, katera je zadela Turčijo. Prvemu groznemu potresnemu udarcu je sledil v kratkem še drug. Nov močan potres je opustošil še pokrajino Izagata in kraje vzhodno od mesta Erzignjan. Na tem ozemlju se je zrušilo v devetih vaseh 97 hiš, 67 pa je bilo poškodovanih. Človeških žrtev ni bilo. Po uradnih cenitvah znaša število smrtnih žrtev radi potresa 45.000. Ranjenih je bilo okoli 100.000 ljudi, brez strehe je ostalo pol milijona ljudi. Potresnemu uničenju so se pridružile še poplave, katere so povzročili nalivi. Med Smirno in Brusu v zapadni Turčiji so vsled silovitega deževja prestopile reke bregove in povzročile velike poplave. Samo v mestu Kemal paša, ki ima 16.000 prebivalcev, je reka Simal uničila pet mestnih okrajev, pri čemer je našlo smrt okoli tisoč ljudi. V okolišnih vaseh je utonilo veliko ljudi in živine.

Materialna škoda je zelo velika. Dvajset vasi so morali radi poplave čisto izprazniti, več drugih pa je bilo odrezanih od ostalega sveta. Reke, katere so se razlile, so popolnoma opustošile široke doline Lamaniša, Menementa in Amatyja. Vse železniške proge in tudi vse brzojavne in telefonske zveze so bile po teh dolinah prekinjene. Cela vrsta poslopij je izginila pod vodo. Vse poljedelske naprave in vsa polja so uničena do Smirne. Zaradi neustreznega deževja je reka Simal stopila iz korita ter deloma spremenila svoj tok. Namesto v Marmorno morje teče sedaj v jezero Akolinijo pri Brusi. Tako je prestopilo bregove tudi to jezero in grozi nova nesreča. Vsega skupaj je utonilo 1200 ljudi, 25.000 jih je brez doma. Velika škoda je povzročena, ker so odnesle vode na tisoče domačih živali.

## Po svetu

**Moč in uspeh nemške propagande na južnem Tirolskem.** Dne 31. decembra o polnoči je potekel na južnem Tirolskem tamonjšemu nemškemu prebivalstvu rok za odločitev: ali glasuje za Nemčijo ter se izseli v rajh, ali pa ostane na svojih domovih ter postane pripadnik Italije. Vseh

Nemcev na južnem Tirolskem je 250.000. Od teh je glasovalo za nemško pripadnost 185.365 ali 75%. Ti Nemci se bodo morali izseliti v rajh in bodo prepustili Italiji 18 milijard dinarjev, s katerimi bo plačevala Nemčija svoje nabave v Italiji. Izid beleženega glasovanja je zanimiv, ker je zopet

go. Vse kaže, da jih bo mrcalo finančno ministristvo zaradi vedno hujšega odpora med prebivalstvom kmalu zopet vzeti iz prometa. Ta novotarija se torej v Angliji ni obnesla.

### Milo in voda

Znano je, da ščitita voda in mlo skupaj kožo pred marsikakšnim bolezenskim pojavom. Neki švedski zdravnik je pred kratkim v tem pogledu preiskal celo vrsto mil in je ugotovil, da imajo mastna mila največ razkuževalne moči. Umivanje z dobrim milom je uničevalo pri poskusnih osebah ne samo nedolžne glivi-

Ko so šubin in ostali izginili, sta se ribiča vzravnila in se hudomušno zasmejala. Njuna ladja ni imela luknje, pač pa nekaj drugega: tajno dno, ki sta ga skrivaj napolnila z ribami, da bi jih za približek nesla domov svojim izstradanim družinam.

Ribiča sta okrog sebe slišala samo žuborenje vode. Od časa do časa je kateri udaril s kladivom, da bi v slučaju alarma mogla opravičiti svojo navzočnost v ladji.

Olgopor, ki je bil po postavi višji, se je podal na nasip, od koder je lep razgled na vse strani. Tam bo na preži in bo opazoval okolico.

S tovarišem sta se dogovorila, da bo dvignil kapo, če bo vse varno. Ta kapa je že bila stara in oguljena. Potreboval bi drugo, toda kako bi si jo mogel nabaviti v sovjetskem carstvu, ko še toliko ne zasluži, da bi za silo prehranil ženo in šestero otrok, izmed katerih je največji star šele dvanajst let.

Krilov, ki je bil manjši, mož jasnih oči in odkritega obraza, je prevzel težavno nalogo, da bo spravil iz tajnega predala ribe. On je moral skrbeti za ženo, dvajsetletno hčer Natašo in osemnajstletnega sina Petra. Sin je bil jetičen in obsojen na

smrt, ker pri hiši ni bilo denarja za zdravnika, zdravila in primerno postrežbo.

Medtem ko se je Olgopor počasi vzpenjal na nasip, je Krilov opozaval reko in obrežje. Srce mu je razbijalo. Živci so bili napeti zaradi čakanja. Sicer je že večkrat izvršil enako nalogo, a vedno se je zavedal, da se igra z življenjem.

Olgopor je prispel na vrh. Ozrl se je na vse strani, nato previdno dvignil kapo.

Krilov je tedaj dvignil deske in je iz skrivnega predala jemal ribo za ribo. Vse so bile velike. Ko je zadnjo potegnil iz skrivališča, je bila košara polna. Nato je pokimal Olgoporu.

Ta je previdno splezal z nasipa in se vrnil k ladji. Ko je v košari zagledal ribe, se je nasmehnil in rekel:

»Kar greh bi bil, če bi vse te lepe ribe dala tistim požeruškim delavcem v Jaski. Oni itak ne trpijo prevelikega pomanjkanja, mi pa umiramo od gladi.«

»Tako je!« je odvrnil tovariš. »Oni bodo siti tudi brez teh rib, mi pa se bomo vsaj enkrat najedli.«

Možakaria sta pozorno pogledala okrog sebe. Ker nista nikogar opazila, sta dvignila košaro in jo ob robu obrežja, napol zakrita z vejami, nesla proti